

Vergaderjaar 1989–1990

21 207

Voorstel van wet van de leden Biesheuvel, Linschoten en Van Nieuwenhoven tot wijziging van de Organisatiewet Sociale Verzekering (overdracht van taken en samenwerking door de bedrijfsverenigingen)

Nr. 8

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 4 juli 1990

ALGEMEEN

1. Inleiding

Met genoegen hebben wij geconstateerd dat de leden van de fracties van C.D.A., P.v.d.A., V.V.D., D66 en Groen Links kunnen instemmen met de strekking van dit wetsvoorstel. Voorts zijn wij verheugd dat ook de bijdragen van de leden van de fracties van G.P.V. en S.G.P. geen afkeurende reacties behelzen. Daarmee heeft dit voorstel van wet een breed politiek draagvlak gekregen. Niettemin wensen de leden van alle genoemde fracties nog een aantal vragen beantwoord te zien. Hierna zullen wij nader ingaan op de naar voren gebrachte punten. Allereerst zal de relatie met de voorgenomen herziening van de uitvoeringsorganisatie sociale verzekeringen aan de orde komen (§ 2). Bijna alle fracties hebben daarover enkele vragen gesteld. Daarna komt de relatie van dit wetsvoorstel met de bestaande vormen van administratie aan de orde (§ 3), waarbij wordt ingegaan op de keuze het oprichten van andere administratiekantoren dan het Gemeentelijk Administratiekantoor (GAK) mogelijk te maken. Vervolgens gaan wij in op de overige vragen en opmerkingen van algemene en specifieke aard (§ 4). Tenslotte zal aandacht worden besteed aan enkele artikelsgewijze opmerkingen en vragen van de leden van de fracties van C.D.A., V.V.D. en D66 (§ 5).

2. Relatie met de herziening van de uitvoeringsorganisatie

De leden van de fracties van C.D.A., P.v.d.A., S.G.P. en G.P.V. vragen om een nadere beschouwing over de relatie tussen dit voorstel van wet en de door het kabinet voorgenomen algehele herziening van de uitvoeringsorganisatie sociale verzekeringen. Kan de voorgestelde wijziging van de Organisatiewet Sociale Verzekering (OSV), vooruitlopend op de herziening zonder problemen worden uitgevoerd, zo vragen de leden van de fractie van het C.D.A. zich af. De leden van de S.G.P.-fractie vragen of een mogelijke bundeling van de administraties van alle bedrijfsverenigingen in één administratie nu niet wordt bemoeilijkt, terwijl de leden van

de fractie van het G.P.V. zelfs de vraag opwerpen of dit wetsvoorstel nog wel los van de bredere discussie over de uitvoeringsorganisatie kan worden behandeld, nu tevens als motief voor de voorgestelde wetswijziging doorbreking van de monopoliepositie van het GAK wordt aangevoerd. Naar de mening van laatstgenoemde leden houdt dit meer in dan het wegnemen van een enkel knelpunt.

In antwoord hierop merken wij het volgende op. De voorgenomen algehele herziening van de uitvoeringsorganisatie is gericht op het bereiken van een goed beheersbare, gestroomlijnde, effectieve, efficiënte en cliëntgerichte uitvoering van de sociale verzekeringswetten. Deze voornemens, door het vorige kabinet neergelegd in de discussienota «Herziening van de uitvoeringsorganisatie sociale verzekeringen» van 17 juni 1988 (kamerstukken II, 1987-1988, 20 601, nr. 1) en in de adviesaanvraag aan de Sociaal-Economische Raad (SER) en de Sociale Verzekeringsraad (SVr) van 8 september 1989 behelzen daartoe een aantal veranderingen, zoals onder meer een herschikking van taken en bevoegdheden van instellingen van de uitvoeringsorganisatie, de instelling van een nieuw gemeenschappelijk bestuursorgaan met vooral regelgevende en coördinerende taken en integratie van de medische en arbeidskundige werkzaamheden bij de uitvoering van de arbeidsongeschiktheidswetten. Een ander onderdeel van de voorgenomen herziening betreft het scheppen van de mogelijkheden voor het tot stand brengen van administratieve bundeling door bedrijfsverenigingen. Een administratieve bundeling wordt blijkens eerdergenoemde nota wenselijk geacht met het oog op een efficiënte, geautomatiseerde, regionaal gespreide en integrale gevalsbehandeling. Wij onderschrijven dit standpunt. Nu administratieve schaalvergroting wenselijk wordt geacht en daartoe binnen de uitvoeringsorganen thans reeds duidelijke initiatieven worden genomen, menen wij dat er geen enkel bezwaar behoeft te bestaan de nu voorgestelde wijzigingen in de OSV door te voeren, ofschoon wij in dit verband wensen te benadrukken met dit wetsvoorstel geen enkel voorschot te willen nemen op de nog te voeren discussie over een nieuwe uitvoeringsorganisatie. In dat verband komt het ons voor dat wij met onze opmerkingen in het nader rapport over de monopoliepositie van het GAK mogelijk de indruk hebben gewekt dit voorschot wel te willen nemen. Het heeft ons evenwel bij de indiening van dit wetsvoorstel geen moment voor ogen gestaan een definitief standpunt in te nemen omtrent administratieve bundeling, ofschoon wij beseffen dat de aanvaarding van dit voorstel feitelijk resulteert in een opheffing van de monopoliepositie van het GAK. Gelet op de overwegingen, die in paragraaf 3 aan de orde komen, om bedrijfsverenigingen onder voorwaarden de mogelijkheid te bieden om buiten het GAK om vormen van administratieve samenwerking te kiezen, accepteren wij het voor het GAK overigens in de praktijk te verwaarlozen resultaat. Nu een discussie ten principale over administratieve bundeling met dit wetsvoorstel niet wordt beoogd, wensen wij het voornamelijk technisch-juridische karakter van dit voorstel van wet te onderstrepen.

Naar wij hebben begrepen kan de administratieve bundeling zoals voorgestaan door de Bedrijfsvereniging voor het Agrarisch Bedrijf, de Bedrijfsvereniging voor het Bakkersbedrijf, de Bedrijfsvereniging voor de Tabakverwerkende Industrieën en de Bedrijfsvereniging voor het Slagers- en Vleeswarenbedrijf, de Groothandel in Vlees en de Plumveeslachtenrijen «De Samenwerking», in het Gemeenschappelijk Uitvoeringsorgaan (GUO), zonder problemen worden uitgevoerd.

Ons is niet gebleken dat in het kader van een algehele herziening van de uitvoeringsorganisatie het streven er op gericht is te komen tot bundeling van de administraties van alle bedrijfsverenigingen in één administratie. Ook de feitelijke ontwikkelingen wijzen geenszins in die richting. De wenselijkheid van één, alle bedrijfsverenigingen omvattende,

administratie is naar onze mening thans niet aan de orde. Een dergelijke bundeling wordt door dit voorstel van wet overigens geenszins in de hand gewerkt, noch onmogelijk gemaakt.

Met het voorgaande is tevens, zij het in zekere zin impliciet, antwoord gegeven op de vraag van de leden van de P.v.d.A.-fractie om het voorstel van wet nog eens te toetsen in verband met het feit dat op 18 mei jl. de SER het advies over de algehele herziening van de uitvoeringsorganisatie heeft vastgesteld. Er bestaat geen discrepantie tussen het voorstel van wet en genoemd SER-advies waar het de administratieve bundeling betreft. Voor de SER en voor ons staat immers voorop, dat werkgevers en werknemers gezamenlijk in hun bedrijfstak bestuurlijke verantwoordelijkheid dienen te dragen voor de uitvoering van de sociale verzekeringswetten. Voor de doelmatigheid van de uitvoering echter is voor de SER met name van belang het aantal administratieve eenheden. Administratieve bundeling van krachten is ook voor de SER bepalend voor de doelmatigheid van de uitvoering. In dat kader wordt de ontwikkeling die door dit voorstel van wet wordt mogelijk gemaakt uitdrukkelijk door de SER gesteund. De SER constateert dat deze ontwikkeling in de voorstellen voor de algehele herziening van de uitvoeringsorganisatie wordt doorgetrokken en heeft de instemming van deze Raad.

3. Relatie met bestaande administratieve vormen

De leden van de fractie van Groen Links gaan er van uit dat destijds niet zonder reden de regeling is getroffen dat de administratie of door de bedrijfsvereniging zelf of door het GAK wordt verzorgd. De leden van de S.G.P.-fractie vragen wat de motieven voor deze regeling zijn geweest. De leden van de fracties van Groen Links, S.G.P. en G.P.V. vragen naar de redenen om van deze regeling af te stappen en niet tot aansluiting bij het GAK over te gaan.

De overwegingen die bij de totstandkoming van de OSV in 1952 een rol hebben gespeeld bij de keuze voor een systeem, waarbij of de gehele administratie door het GAK of door de bedrijfsvereniging zelf kon worden gedaan, hielden met name verband met het feit dat het toentertijd aanvankelijk ook de bedoeling was de uitvoering van de toen nog toekomstige ouderdomsverzekering aan de bedrijfsverenigingen op te dragen. Die ouderdomsverzekering zou een volksverzekering moeten worden, die de gehele bevolking beoogde te verzekeren tegen de financiële gevolgen van ouderdom. Het karakter van die verzekering bracht dan ook mee, dat een centrale administratie wenselijk werd geacht met het oog op een zo uniform mogelijke uitvoering. Hoewel in beginsel zo'n centrale administratie ook voor de overige takken van verzekering, de werknemersverzekeringen, werd aanvaard is uitdrukkelijk voor de bedrijfsverenigingen ook de mogelijkheid geopend om zelf de administratie te doen. Dit strookte namelijk met het toentertijd reeds aanvaarde en aan de OSV ten grondslag gelegde beginsel van bedrijfstaksgewijze uitvoering van de sociale verzekeringswetten. Omdat later in het parlementaire proces de beslissing over de uitvoering van de ouderdomswet uit de discussie over de OSV werd gelicht meende ook de regering dat daarmee een belangrijke reden om verplichte centrale administratie bij het GAK op te leggen, was verdwenen. Niettemin bleef de bepaling dat alleen aan het GAK de administratie kon worden overgedragen gehandhaafd. Een centraal aanspreekpunt, doelmatige inzet van middelen en apparatuur en decentralisatie van de uitvoering konden daardoor gerealiseerd worden. Het zwaartepunt van de discussie echter was toen al verschoven naar de mogelijkheden voor bedrijfsverenigingen om de administratie zelf te doen. Uit de overwegingen van de toenmalige wetgever blijkt dat bij de vormgeving van de uitvoeringsorganisatie is gezocht naar een goed evenwicht tussen het beginsel van bedrijfstakge-

wijze uitvoering en een efficiënt, zo veel mogelijk uniform en inzichtelijk uitvoeringsapparaat. Dit evenwicht werd dus gevonden in enerzijds gebundelde administratie binnen het GAK en anderzijds de mogelijkheid van zelfdoen. Met dit wetsvoorstel wordt het voor de betrokken zelfadministrerende bedrijfsverenigingen mogelijk te voldoen aan zowel het uitgangspunt van bedrijfstakgewijze uitvoering als aan de behoefte van een adequate administratieve organisatie, juist ook met het oog op een doelmatige inzet van middelen, mensen en apparatuur. Deze overwegingen hebben namelijk sinds 1953 niet aan betekenis ingeboet.

Een belangrijke reden voor bedrijfsverenigingen die de administratie zelf voeren is de sterke gehechtheid aan het tot uitdrukking laten komen van het bedrijfstakeigene bij de uitvoering van de sociale verzekeringswetten. Onderbrenging van de administratie bij het GAK zou in die gedachtengang tot verlies van bedrijfstakspecifieke elementen kunnen leiden. In latere jaren is onder zelfadministrerende bedrijfsverenigingen de behoefte ontstaan om hun administratie onder te brengen in een aparte rechtspersoon waar het bedrijfstakeigene tot zijn recht kon blijven komen. Het inschakelen van het GAK lag daartoe, zo was de opvatting, minder voor de hand. Een voorbeeld daarvan is de bedrijfsvereniging voor de bouwnijverheid, wier administratie wordt verzorgd door de Stichting Sociaal Fonds Bouwnijverheid. Deze wijze van werken is, zoals in de memorie van toelichting al is aangestipt, niet in strijd met artikel 23b van de OSV zoals dat artikel conform de jurisprudentie wordt uitgelegd. Momenteel bestaat de behoefte om tot samenwerking en administratieve bundeling te komen, eveneens in de vorm van een aparte rechtspersoon. Zoals eerder vermeld zijn hierbij betrokken de Bedrijfsvereniging voor het Agrarisch Bedrijf, de Bedrijfsvereniging voor het Bakkersbedrijf, de Bedrijfsvereniging voor de Tabakverwerkende Industrieën en de Bedrijfsvereniging voor het Slagers- en Vleeswarenbedrijf, de Groothandel in Vlees en de Pluimveeslachterijen «De Samenwerking». In dit geval gaat het dus om meer dan een bedrijfsvereniging waarbij sprake is van samenwerking en administratieve bundeling over overigens nauw verwante bedrijfstakken heen. In dit geval levert artikel 23b OSV een wettelijke belemmering op voor het totstandkomen van een dergelijke samenwerking. Wij ondersteunen de wens van genoemde bedrijfsverenigingen tot verdergaande samenwerking en administratieve bundeling te komen waarbij getracht wordt een goede balans te vinden tussen bestuurlijke zelfstandigheid van elke bedrijfsvereniging, de identiteit van de eigen bedrijfstak en een zo efficiënt mogelijke uitvoering. Bedrijfsverenigingen zoeken naar wegen om te komen tot een zo efficiënt mogelijke en cliëntgerichte uitvoering van de sociale verzekeringswetten. Deze uitvoering is het meest gebaat bij die vorm van administratieve samenwerking die past bij de concreet bestaande behoeften bij de betrokken bedrijfsverenigingen. Voor de bij het GUO betrokken bedrijfsverenigingen blijkt administratieve samenwerking binnen het GAK-verband volgens de thans geldende regels daaraan niet te voldoen. Wij achten het niet goed te verdedigen wanneer de wetgever nodeloos wegen afgesloten laat die leiden tot een voor de betrokken bedrijfstakken adequate administratieve organisatie van de uitvoering. Mede tegen deze achtergrond moet ook het gevolg van dit wetsvoorstel voor de positie van het GAK worden beschouwd. Niet de wenselijkheid van opheffing van de exclusiviteit van het GAK staat voorop, maar wel het feit dat wanneer een bedrijfsvereniging ziet dat volledig zelf administreren niet langer de meest efficiënte werkwijze is, deze bedrijfsvereniging slechts de mogelijkheid heeft de administratie volledig over te doen naar het GAK. Dit vormt naar onze mening een niet langer te handhaven knelpunt. Dat ter opheffing van dit knelpunt het GAK formeel exclusiviteit verliest zien wij, zoals reeds eerder opgemerkt, als een noodzakelijk gevolg, dat niet opweegt tegen de wenselijkheid van

totstandkoming van het door genoemde vier bedrijfsverenigingen beoogde GUO.

Concluderend zijn wij van mening dat de door eerdergenoemde vier bedrijfsverenigingen voorgestane wijze van bundeling, gelet op de doelstellingen die aan deze bundeling ten grondslag liggen, een administratie buiten het GAK rechtvaardigen. Op basis van de hiervoor weergegeven overwegingen kan, dit in antwoord op een door de leden van de G.P.V.-fractie terzake gestelde vraag, naar onze mening worden geconcludeerd dat, ook al zou de wet de mogelijkheid bieden een gedeelte van de administratie over te dragen, dit voor de desbetreffende bedrijfsverenigingen nog geen aanleiding zou zijn een relatie met het GAK aan te gaan.

De leden van de V.V.D.-fractie vragen naar de consequenties van de mogelijkheid om buiten het GAK om administraties samen te voegen voor de positie van het GAK. De leden van de G.P.V.-fractie vragen in dit verband of bedrijfsverenigingen die nu reeds bij het GAK zijn aangesloten de vrijheid hebben om hun relatie met het GAK te verbreken en een samenwerkingsrelatie aan te gaan met een nieuw administratie-orgaan.

De positie van het GAK verandert met dit voorstel niet. Het GAK voert momenteel voor 16 bedrijfsverenigingen de administratie. Wij hebben geen enkele aanleiding te veronderstellen dat hier op korte termijn verandering in komt. In dit voorstel gaat het er om dat bedrijfsverenigingen die zelfstandig hun administratie voeren bevoegd worden deze administratie geheel of gedeeltelijk door een ander administratiekantoor dan het GAK te laten voeren. Op grond van de OSV geldt voor een bedrijfsvereniging die haar administratie niet zelf voert, met andere woorden door het GAK doet voeren, dat zij deze administratie-opdracht niet kan intrekken ten faveure van een nieuw op te richten administratie-orgaan, tenzij de SVr eerst een verklaring heeft verstrekt dat er geen bezwaar bestaat tegen het zelfstandig voeren van de administratie. Pas daarna zou de stap naar een ander administratie-orgaan kunnen worden gezet, waarbij opnieuw een toetsing door de SVr plaatsvindt.

De leden van de V.V.D.-fractie vragen of de samengevoegde administraties de mogelijkheid kan worden geboden om faciliteiten van het GAK te benutten. De mogelijkheid om faciliteiten van een uitvoeringsinstantie, zoals het GAK, te benutten, bestaat nu reeds. Dit wetsvoorstel brengt hierin geen wijziging.

4. Overige vragen en opmerkingen

De leden van de fracties van C.D.A. en D66 vragen zich af of voor de verzekerden in alle gevallen voldoende duidelijk is wie hun aanspreekpunt is, de bedrijfsvereniging of het op te richten GUO.

In het nader rapport hebben wij aangegeven dat het GUO een ondersteunend apparaat is, waaraan werkzaamheden worden overgelaten. Zoals wij in het nader rapport hebben aangegeven blijven echter de bedrijfsverenigingen uiteindelijk verantwoordelijk voor alle beslissingen jegens verzekerden, waarvoor die bedrijfsverenigingen dan ook in beroepsprocedures aangesproken kunnen worden. In de praktijk echter zal een verzekerde bij de feitelijke uitvoering van de sociale verzekeringswetten te maken hebben met het GUO. Er is dan sprake van eenzelfde situatie als bij het GAK. Wij zijn eveneens van mening dat door het inschakelen van een gemeenschappelijk uitvoeringsorgaan geen onduidelijkheden mogen ontstaan omtrent de vraag tot wie verzekerden zich moeten wenden. Naar onze mening dient de SVr er op toe te zien, dat het niet zo kan zijn dat uitkeringsgerechtigden met een samengestelde uitkering worden geconfronteerd met voor de verschillende onderdelen

van die uitkering verschillende aanspreekpunten. Op de werkzaamheden die aan het GUO worden overgelaten, wordt in paragraaf 5 van deze memorie nog ingegaan.

In het licht van de toekomstige arbeidsvoorzieningsorganisatie vragen de leden van de C.D.A.-fractie of enige duidelijkheid te geven is over mogelijke vormen van samenwerking of gezamenlijke huisvesting. Wij kunnen ons voorstellen, en wij zouden dat ook toejuichen, dat op bepaalde punten bedrijfsverenigingen en instellingen van de arbeidsvoorzieningsorganisatie nauwer samenwerken, bijvoorbeeld terzake van scholing met behoud van uitkering en bemiddeling naar passende arbeid. Een en ander gaat echter het bestek van dit voorstel van wet te buiten. Dit geldt ook voor eventuele gezamenlijke huisvesting. Wij kunnen derhalve in dit kader geen concreet inzicht geven in vormen van samenwerking. Overigens zal het onderwerp van deze zogenaamde externe coördinatie uitgebreid aan de orde komen in de discussie rond de herziening van de uitvoeringsorganisatie.

De leden van de V.V.D.-fractie vragen of dit voorstel gevolgen zal hebben voor de toekomst van de Gemeenschappelijke Medische Dienst (GMD). Het antwoord hierop is ontkennend. Dit voorstel van wet raakt op het punt van de administratieve organisatie, noch op bestuurlijk vlak aan de positie van de GMD. Zoals in de memorie van toelichting is opgemerkt zal de toekomst van de GMD eerst bij de discussie over de algehele herziening van de uitvoeringsorganisatie aan de orde komen.

Een andere vraag van de leden van de V.V.D.-fractie is of wij een reactie kunnen geven op de stelling van de SER dat de SVr rechtstreeks toezicht moet houden op het uitvoeringskantoor. Onze reactie is instemmend. Rechtstreeks toezicht op het GUO geschiedt conform de huidige situatie met betrekking tot het GAK.

De leden van de D66-fractie vragen zich, gelet op het gestelde op pagina 6 van de memorie van toelichting bij dit wetsvoorstel, af of ons een ontwikkeling naar onderbrenging van de gehele administratie voor ogen staat en zo ja, op welke termijn. In het voorgaande hebben wij getracht aan te geven dat het onze uitsluitende bedoeling is een knelpunt weg te nemen dat in de weg staat aan de mogelijkheden voor de bedrijfsverenigingen te voorzien in de behoefte aan een zo adequaat mogelijke administratieve organisatie. Met betrekking tot de vraag op welke wijze daar daadwerkelijk vorm aan gegeven gaat worden is het niet aan ons daar een antwoord op te geven. Het is aan bedrijfsverenigingen te beoordelen langs welke weg de gewenste samenwerking tot stand komt. De SVr houdt daar toezicht op. Wij zijn van mening dat het stellen van de eis dat meteen de gehele administratie naar het GUO moet worden overgebracht juist opnieuw belemmerend zou werken in een op gang gekomen proces waarbij bedrijfsverenigingen in het belang van een goede uitvoering tot een adequate administratieve organisatie trachten te komen.

De leden van de fracties van V.V.D. en G.P.V. vragen of ook bij andere bedrijfsverenigingen de behoefte c.q. het voornemen bestaat over te gaan tot administratieve samenwerking. Op dit moment is het ons niet gebleken, dat ook bij de andere drie zelfadministrerende bedrijfsverenigingen initiatieven worden ontplooid teneinde te komen tot administratieve bundeling. De drie desbetreffende bedrijfsverenigingen, te weten de bedrijfsvereniging voor het Bouwbedrijf, de bedrijfsvereniging voor de Gezondheid, Geestelijke en Maatschappelijke Belangen en de bedrijfsvereniging voor Detailhandel, Ambachten en Huisvrouwen behoren, gemeten naar verzekerde loonbedragen en mensjaren, tot de grootsten van de huidige 23 bedrijfsverenigingen. Zonder daar verder inhoudelijk

op in te gaan (het voorliggende wetsvoorstel staat daar namelijk los van) wijzen wij er op dat een viertal bedrijfsverenigingen, te weten de bedrijfsvereniging voor de Textielindustrie, de bedrijfsvereniging voor de Steen-, Cement-, Glas- en Keramische Industrie, de bedrijfsvereniging voor de Chemische Industrie en de bedrijfsvereniging voor de Voedings- en Genotmiddelenindustrie inmiddels heeft besloten bestuurlijk samen te gaan in een nieuw op te richten Nieuwe Industriële Bedrijfsvereniging (NIB), daarbij inspelend op de komende ontwikkelingen in verband met de voorgenomen herziening van de uitvoeringsorganisatie. Daartoe hebben deze bedrijfsverenigingen de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid gevraagd om intrekking van de erkenning. De Staatssecretaris heeft op 7 maart 1990 hieromtrent advies gevraagd aan de SER en de SVr. De bedoeling is, dat een en ander per 1 januari 1991 zijn beslag krijgt. De vier bij de NIB betrokken bedrijfsverenigingen hebben op dit moment alle hun administratie ondergebracht bij het GAK. Er bestaan geen aanwijzingen dat met oprichting van de NIB uittreding uit het GAK zal plaatsvinden. Nogmaals willen wij benadrukken dat dit wetsvoorstel zich niet inlaat met eventuele bestuurlijke fusies van bedrijfsverenigingen. Over de wenselijkheid of onwenselijkheid daarvan menen wij, als reactie op de desbetreffende vraag van de leden van de fractie van Groen Links, in het kader van dit wetsvoorstel dan ook geen uitspraken te kunnen doen. Wat de vier bij het GUO betrokken bedrijfsverenigingen betreft hebben wij begrepen dat bestuurlijke integratie in de toekomst niet is uitgesloten. Wel kan worden vermeld dat de Bedrijfsvereniging voor de Tabakverwerkende Industrieën en de Bedrijfsvereniging voor het Agrarisch Bedrijf voornemens zijn een fusie aan te gaan met ingang van 1 januari 1991.

De leden van de P.v.d.A.-fractie vragen zich af of ter zake van de door een gemeenschappelijk administratiekantoor te verrichten administratieve diensten ten behoeve van de bedrijfsverenigingen ingevolge de Wet op de Omzetbelasting omzetbelasting moet worden afgedragen. In antwoord hierop merken wij op dat voor diensten, geleverd in de hoedanigheid van gemeenschappelijk uitvoeringsorgaan ten behoeve van de uitvoering van de sociale verzekeringswetten geen omzetbelasting betaald behoeft te worden. Hier dringt zich de vergelijking met het GAK op, dat eveneens geen omzetbelasting over de werkzaamheden ten behoeve van de aangesloten bedrijfsverenigingen betaalt.

ARTIKELSGEWIJZE OPMERKINGEN

De leden van de C.D.A.-fractie vragen om een verheldering van het begrip «administratie». Zij achten een nadere concretisering wenselijk, vooral waar het gaat om de grensproblematiek.

Naar aanleiding hiervan kunnen wij opmerken dat in beginsel onder administratie alle werkzaamheden kunnen worden begrepen ter uitvoering van de sociale verzekeringen. In de OSV wordt het begrip «administratie» niet nader uitgewerkt, behalve dat artikel 23b, derde lid, van de OSV bepaalt dat werkzaamheden die bij uitsluiting door de GMD worden verricht niet tot de administratie worden gerekend. Gesteund door jurisprudentie terzake (CRvB 3 december 1957, ZW 1956/199, niet gepubliceerd) wordt thans niet tot de administratie gerekend de geneeskundige controle. Bedrijfsverenigingen kunnen nu reeds terzake samenwerken, hetgeen in de praktijk ook geschiedt. Voorts wordt het zelfstandig beslissen over het bestaan van recht op uitkering niet gerekend tot het voeren van de administratie (CRvB 9 mei 1956, RSV 157). Dat is de verantwoordelijkheid van het bestuur van de bedrijfsvereniging, dat overigens zijn bevoegdheid aan het administratiekantoor kan delegeren. Naar aanleiding van het verzoek van de leden van de C.D.A.-fractie om een nadere concretisering ter zake van de door het op te richten GUO te verrichten werkzaamheden kan worden meegedeeld dat het in de bedoeling ligt dit orgaan in eerste instantie onder meer te belasten met

- sociaal-medische gevalsbehandeling
- medisch-administratieve ondersteuning
- algemene en gevalsgerichte voorlichting en
- buitendienstactiviteiten op het gebied van:
 - * Ziektewet
 - * Algemene Arbeidsongeschiktheidswet/Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering
 - * Algemene Arbeidsongeschiktheidswet sec
 - * Wet Arbeid Gehandicapte Werknemers
 - * Werkloosheidswet
 - * Leden, loonvaststelling en premie-incasso.

In een vervolgfase zullen naar verwachting meer werkzaamheden door het GUO worden uitgevoerd.

De leden van de V.V.D.-fractie vragen zich af of de belangrijke plaats van het GAK als administrateur de enige reden is geweest om een nieuw artikel 24a in de OSV in te voeren en of het niet overzichtelijker zou zijn geweest de nieuwe bevoegdheid toe te voegen aan artikel 23b OSV. Het opnemen van het onderhavige voorstel in een apart artikel verdient naar onze mening uit een oogpunt van overzichtelijkheid de voorkeur. Door deze opzet komt duidelijk naar voren onder welke condities administratie door het GAK kan plaatsvinden, respectievelijk onder welke condities de administratie door een ander administratiekantoor kan worden verzorgd. Daar deze voorwaarden onderling op sommige punten verschillen, is opneming in verschillende bepalingen ons inziens overzichtelijker. De belangrijke plaats die het GAK inneemt als administrateur is derhalve niet de enige aanleiding geweest tot de tekstuele opzet van dit wetsvoorstel zoals deze er momenteel uitziet.

De leden van de fracties van C.D.A. en D66 vragen aan de hand van welke criteria de SVr oordeelt over een verklaring van geen bezwaar ter zake van het geheel of gedeeltelijk uitbesteden van de administratie aan een gemeenschappelijk uitvoeringsorgaan.

Wat de beoordelingscriteria betreft merken wij op dat de SVr de top van de uitvoeringsstructuur van de sociale verzekeringswetgeving vormt,

in die zin dat de Raad er op toeziet dat de uitvoering verloopt overeenkomstig de terzake geldende regels en voldoet aan de eisen die aan een adequate uitvoering mogen worden gesteld. Bij deze eisen kan onder meer worden gedacht aan een goede administratieve organisatie ten behoeve van de uitvoering van de werkzaamheden en een voldoende toegankelijkheid voor de bij deze werkzaamheden belanghebbende personen. Een limitatieve opsomming van normen waaraan de SVr toetst is in dit verband niet te geven. Waar het evenwel om gaat is dat een verklaring van geen bezwaar eerst dan aan de orde kan zijn wanneer de voorgestelde wijze van uitvoeren, gelet op alle betrokken belangen niet op overwegende bezwaren, van technische of administratieve aard, stuit. De SVr als toezichthouder op de uitvoering van de sociale verzekeringswetten, bewaakt de kwaliteit ervan en in dat licht vindt dan ook de beoordeling plaats.

Biesheuvel
Linschoten
Van Nieuwenhoven